

қилганлар.

يَا صَبِيَّ بْنَ لَيْلٍ الْجُرَّاءِ: لَأَقُؤَنَّ عُلَّالِي صِرِّي فَتَلِي لِي لِي أَبَانِ
عَقْدَ صِلَانِ مِثْلِ وَاقَانِ عِيْفَ كَدِّعْبُ لَتَقُؤَاتِيكَ: لَأَقُؤَنَّ مَسْوَءِي لَعُلَّالِي
أَمْ نِي رِحْمَةُ لَأَقُؤَنَّ عِيْفَ طُعْتِ أَهْنَأُ الْوَلِ: أَمْ أَلَسَّ لِي أَوْءَالِي لَعَلَّ لَأَقُؤَنَّ
يُؤَيَّاسُ لِي أَوْءَالِي. أَهُتَدَحُّ أ

Абу Ҳилол ас-Сақафий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Сиздан кейин закотдан бўлган битта улоқни ёки қўйни деб қатл қилишимга оз қолди», деди.

У зот алайҳиссалату вассалам:

«Агар у муҳожирларнинг фақирларига берилмаганда, уни олмас эдим», дедилар».

Насайй ривоят қилган.

Шарҳ: Афтидан Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир жойдан закотга тушган қўй-эчкиларнинг бир қисмини Мадинаи мунавварага олиб келганлар. У зот жўнаб кетганларидан кейин аҳоли ўртасида жанжал чиққан ва улар вакил бўлган кишига жаҳл билан таҳдид ҳам солишган. У эса Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга келиб, кўнгилсиз воқеани айтиб берган.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг унга айтган гапларидан маълум бўлмоқдаки, аслида закотни тўпланган жойида тарқатган маъқул. Аммо у жойдан кўра муҳтожроқ жой бўлса, амирнинг бошқа томонга олиб боришга ҳаққи бор.